

Sygn. akt II CSK 584/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. O. i A. O.

przeciwko Gminie N.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]
adwokatowi T.K. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł,
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie przytaczając jako podstawy kasacyjne naruszenie - w różnych układach i powiazaniach – przepisów art. 199 § 1, art. 220, 217 § 1 i 2, art. 365, 366 i 386 § 4 k.p.c., uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

- występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego zakresu niezbędnych ustaleń faktycznych w razie podniesienia przez pozwanego zarzutu stanu rzeczy osądzonej,

- potrzebą wykładni budzących ich zdaniem poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w praktyce przepisów art. 365, 366 i 199 § 1 pkt 2 k.p.c.,

- oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez powodów kwestia nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Nie ulega wątpliwości, że skuteczność zarzutu stanu rzeczy osądzonej wymaga ustaleń dotyczących tożsamości podmiotowej i przedmiotowej porównywanych spraw.

Przepisy art. 365, 366 i 199 § 1 pkt 2 k.p.c. były już wielokrotnie wyjaśniane w orzecznictwie (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK

452/06). Same przesłanki ich zastosowania nie budzą co do zasady wątpliwości. Inną kwestią są występujące niekiedy w okolicznościach konkretnej sprawy trudności w ich stwierdzeniu.

Nie zachodzi też w sprawie podstawa do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu oczywistej jej zasadności. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia, objęta podstawami kasacyjnymi, jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przytoczonych w skardze przepisów prawnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.; podstawę przyznania zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowiły przepisy § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 13 ust. 4, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).